

Tadeusz R. Żurowski

Szablak, pow. Łomża

Informator Archeologiczny : badania 3, 395-396

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

części miasta dostarczyły nielicznych fragmentów ceramiki, którą możemy występnie datować na XIV i XV wiek.

W roku przyszłym planowane są szeroko zakrojone ratownicze badania wykopaliskowe.

STAROGRÓD, pow. Chełmno

patrz wczesne średniowiecze

SZABŁAK, pow. Łomża

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku,
Museum w Łomży

Badania prowadził mgr inż. arch. Tadeusz R. Żurowski. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Grodzisko średniowieczne /?/.

Przeprowadzono badania powierzchniowe geomorfologiczne i wykonano pomiar geodezyjny oraz sporządzono mapę warstwicową zabudowy. Grodzisko w przeszłości było oblewane wodami rzeki Narwi ze wszystkich stron. Od południa było połączone za pomocą przyczółka na grobli dojazdowej i zapewne mostu swobodnego. W połowie wieku XIX rozpoczęły się wielkie wylewy rzeki po wyłączeniu puszcz, które wyniosły poważnie stanowisko archeologiczne. Prace regulacyjne w okresie międzywojennym skierowały nurt rzeki na północ, lecz sarasem dokonały zmian zniekształcających grodzisko. Rowiaste sastoiska wody otaczają obiekt z trzech stron. Materiał powierzchniowy bardzo skąpy, głównie z XIII i XIV wieku. Stanowisko to należy do systemu obronnego gródka strażniczych, rozstawionych co 3-4 km przy mielnicach, przeciwko Prusom, póź-

niej Kryszakom. Jest oddalone ok. 3 km. od miasta Nowogrodu na wschód.

Z tego systemu przebadano jedynie grodzisko w Nowogrodzie i na "Górkach" ok. 3 km na zachód od Nowogrodu, naprzeciwko wsi Jankowo-Młodzianowo.

Przewiduje się wstępne badania sondażowe.

ŚCIEŻKOCINY, pow. Włoszczowa

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Kielcach

Badania prowadził mgr Zygmunt Włodzimiers Pysik.

Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań.

Grodzisko średniowieczne /XIII/XIV wiek/.

W okresie od 3 lipca do 8 sierpnia br. prowadzono badania, które miały charakter weryfikacyjny i ratowniczy. Przedmiotem badań było grodzisko zwane przez miejscową ludność samosyskiem. Znajduje się ono nad Pilicą, w obrębie łąkowej terasy salwowej, w odległości około 3 km na S-E od miasteczka Ścieżkocin. Grodzisko ma kształt kolisty; składa się ze stożkowatego nasypu /wysokość względna 3 m, średnica 30-35 m/ oraz nieckowatej fosy /szerokość przeciętna 10 m/. Bagnisty grunt, na którym sbudowano gród, umocniono bierwionami i wbitymi palami. Jądro nasypu wnie-
siono z przemieszanego z próchnicą bagienną piasku, żwiru rzecz-
nego i gliny. Płaszczyzna nasypu tworzy ścianę próchniczną.

Założono ostre wykopy, w których natrafiono na relikty obszernego domostwa /wieży mieszkalno-strażniczej?/ sbudowanego z drewna, zabezpieczonego przed pożarem polepą z gliny. W toku badań znaleziono bardzo liczny materiał kulturowy: kilkadziesiąt